

Uitersten in dans op Voorjaarsontwaken

DANS

Voorjaarsontwaken met 'FROESJIO'. Choreografie: Reinier Schimmel en Patrizia Semperboni. Gezien: gisteravond in Den Haag (Korzo Theater). Daar nog te zien: vanavond en morgen.

DOOR MAJA LANDEWEER

Dans, dans en nog eens dans. Meer dan de afzonderlijke choreografieën is het vooral de optelsom van de acht dansstukken die Voorjaarsontwaken tot een interessante avond maken. Hoewel het programma op het eerste gezicht minder gevarieerd lijkt dan voorgaande jaren, waar ook dansfilmpjes en grotere groepswerken deel van uitmaakten, is het tegenovergestelde waar. De solo's en duetten die deze editie domineren, herbergen de uitersten in dans. Van uitgesproken ingetogen tot lyrisch, wild, speels en bezeten. De dansmarathon van jonge choreografen is een aanslag op het uithoudingsvermogen, maar wie het volhoudt wordt beloond met een ongekenne rijkdom aan dansvormen. Geen groter contrast is denkbaar dan tussen de solo van het opgewonden standje Ann Van den Broek en het zeer innemende, bijna meditatieve duet van Kenzo Kusuda die na elkaar worden uitgevoerd. Beide werken getuigen van lef en gaan intimiteit niet uit de weg, maar op een totaal andere manier. Tegenover het expliciet extraverte karakter van Van den Broeks 'Hurry up, please it's time' staat de uiterst introverte uitstraling van Kusuda's

'Moisture rocket-duo'. Terwijl Kenzo Kusuda en zijn partner Nora Heilmann met gesloten ogen voorzichtig tastend en soms terugdeinzend de grote, boze wereld betreden, viert een losbandige Eros hoogtij bij Van den Broek, wat zich uit in onverholven erotische poses.

Borrel

Nauwelijks nog dans is de humoristische en tegelijk trieste uitbeelding van een eenzaam en chaotisch vreemdelingenhuishouden in 'Sophie'. Terwijl hij de ene na de andere borrel achterover slaat, beleeft Andreas Denk afwisselend lyrische momenten en dieptepunten.

Reinier Schimmel en Patrizia Semperboni tonen in 'FROESJIO' met trage, harmonieuze bewegingen aanvankelijk een vanzelfsprekend samenzijn. Gaandeweg neemt het nerveuze gewrijf toen en groeit de afstand tussen de twee. Van de eenzame solo's van Jean-Louis Barning en Inma Rubio springt die van Barning eruit door haar mysterieuze en dramatische lading. Nederlands Dans Theater-dansers Isabelle Chafaud en Jérôme creëerden vooral een explosie van beweging. Bij Meyer haken de benen en armen zo snel in elkaar dat dit een bijna onnavolgbare bewegingsreeks oplevert.

Soms zijn de stukken wat te lang voor een gevulde avond als deze en het ene stuk is minder uitgesproken dan het ander, maar al met al is de selectie van werken die Korzo-directeur Leo Spreksel hier en daar uit werkplaatsen en workshops vandaan plukte, veelbelovend.